

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעים רבינ'ם מ'שלים

עינים קדושות

כל זה רק לשניה ממש, זה עבר כל כך במהירות נגד עיני ששל
אף שראיתי איני זוכר כלום"...

במשל נפלא זה מלמדנו רבנו את עצם קדשת העינים.

העינים שיש לנו הן גבוהות וקדושות מאד. הן רואות כל
הזמן דברים עליונים גבוהים ונוראים. ומדוע אין אנו
יודעים מה הן רואות? ומדוע אין אנו מרגישים את
הדברים הקדושים שהן ראו?

אלא משום שבכדי שנוכל לדעת באמת מה הן רואות,
עלינו לשמר על עינינו שיהיו קדושות ושמורות, לשמרן
מכל מיני מראין בישינו או עניני גשמיות שאינם קדושים.

באם נזכה ועינינו יהיו קדושות, יהיה זה כאלו ראינו את כל
הדברים הקדושים האלו לאט לאט באופן שנוכל לדעת
ולזכור מה ראינו קדושות נפלאות שכאלה. אף כל זמן שהן
אינן די ראיות, רואים זאת רק כבהעברה בעלמא
במהירות, שרואים אבל אין זוכרים מה הן ראו.

נשמר על העינים, נביט רק על דברים קדושים, וכה נזכה
לראות ולדעת את שעינינו הקדושות רואות.

(ע"פ ליקו"מ רנ"ד)

"להדק חגורות" הכריזו במטוס. "אנו מתכוננים לנחיתה".

"תביט בחלון" אמר ר' יצחק לבנו שמעון, "הולכים לנחת, וזה
הולך להיות מאד מענין". עיני שמעון לא ירדו מהחלון. הוא
הסתכל חזק חזק, בלי לשמע מה נעשה במטוס. הוא היה כל כך
מקפז בכל מה שרואים שם. אף פעם לא היתה לו יכלת לראות
דברים מענינים כאלו מגבה כזה עצום. כשהמריא במטוס
לאומן, היה לילה ולא ראו כלום. אבל פעת, זה מענין ומרתק
מאד. זה כמו להיות בתוך ספר ספורים, השב לעצמו...

בהגיעו הביתה פלו מלהב, החל לספר את שראה מחלון
המטוס: "ראיתי בתים קטנים קטנים כמו האצבע הקטנה שלי,
ראיתי אוטו'ים הנראים כפרורים... ראיתי עצים וכבישים יותר
קטנים ממה שיש לי באסף שלי בבית..."

"זה הכל?! זה כל מה שראית?! כמה בתים וכבישים ועצים?!"
תמהה אמו.

הרי ראית מליוני גגות ומגדלים, אוטובוסים ורכבות, משאיות
וטנדרים, חיידרים וישיבות, בתי כנסיות, מקואות ובתי
תבשילים, חניות ומכולות, שדות ויערות, עופות וקברי צדיקים
ועוד אלפי דברים ראית, הרי ראית כרבע מארץ ישראל...

"טוב, נכון שראיתי, אבל המטוס טס ככזו מהירות שראיתי את

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ג - משבעה בעטלערס (12)

ועל פן חקרו אם יכולים למצא אילן כזה, אשר בצלו ישכנו כל החיות. שכל החיות יהיו בוחרים ויתרצו לשכן בצל אותו האילן, ועל ענפיו (של אותו האילן) ישכנו כל צפרי שמיא.

וחקרו שנמצא אילן כזה,

ורצו לילך לשם אל אותו האילן. כי הענג המפלא שיש שם אצל אותו האילן אין לשער. כי יש שם כל העופות וכל החיות, ושם אין שום הזק משום חיה. וכל החיות וכו' מערבים שם, וכלם משחקים שם, ובוודאי הוא תענוג מפלג מאד להיות שם אצל אותו האילן.

וחקרו לאיזה צד צריכים לילך לבוא אל אותו האילן. ונפל מחלוקת ביניהם על זה, ולא היה מכריע ביניהם. כי זה אמר שצריכים לילך לצד פלוני למזרח, וזה אמר למערב, וזה אמר לכאן וזה לכאן וכו'. עד שלא היו יכולים להכריע לאיזה צד צריכים לילך לבוא אל אותו האילן.

ואני (הינו זה ההוקיר שמספר כל זה) הייתי גם כן שם. ואמרתי: האמת הוא, שיש לכם בחינת מעט מחזיק את המרבה ואני יודע כל מה שכוונתם בדבריכם. (הינו שהוא יודע פונת כל הצל שהתפארו בבחינת מעט מחזיק את המרבה שלהם) וזה האחרון שהתפאר שהוא מוליך את הסגי נהור הגדול, הוא גדול מכלכם. אבל אני למעלה למעלה מכלכם בכלל.

פי זה שהתפאר שהוא מוליך את הסגי נהור הגדול, פונתו שהוא מוליך את גלגל הירח, שהוא בחינת סגי נהור. פי אין לה אור מעצמה כלל, ולית לה מגרמה כלום. והוא (הינו זה שהתפאר בזה) מוליך את הירח אף על פי שהוא קטן, וגלגל הירח גדול מאד. והוא קיום כל העולם, פי העולם צריך את הירח.

נמצא שהוא בחינת מעט מחזיק את המרבה באמת. אבל בחינת מעט מחזיק את המרבה שיש לי הוא למעלה מכלם בכלל.

והא ראיה. כי פעם אחת היו פת אחת שהיו חוקרים: באשר שכל חיה יש לה צל מיוחד, שבזה הצל דיקא היא רוצה לנוח שם. וכן יש צל מיוחד לכל חיה וחיה. פי כל חיה וחיה בוחרת לה איזה צל, ובאותו הצל דיקא היא רוצה לשכן שם, כפי הצל המיוחד לה. וכן יש לכל עוף ועוף ענף מיוחד, שבאותו הענף דיקא הוא רוצה לשכן.

וּבֹא חֲכָם אֶחָד, וְאָמַר לָהֶם: לָמָּה אַתֶּם חוֹקְרִים
בְּאִזָּה צַד לַיְלֶךְ אֶל הָאֵילָן, חִקְרוּ מִתְחִלָּה מִי
וּמִי הָאֲנָשִׁים שְׂיִכּוּלִים לָבוֹא אֶל אוֹתוֹ הָאֵילָן. כִּי
אֶל אוֹתוֹ הָאֵילָן לֹא כָּל אָדָם יָכוֹל לָבוֹא אֲצֻלוֹ,
כִּי אִם מִי שֵׁישׁ לוֹ הַמְדוּת שֶׁל הָאֵילָן.

כִּי זֶה הָאֵילָן יֵשׁ לוֹ שְׁלֹשָׁה שָׂרְשִׁים: שָׂרֵשׁ אֶחָד
הוּא אֲמוּנָה, וְהַשְּׁנַי, הוּא יְרָאָה, וְהַשְּׁלִישִׁי, הוּא
עֲנִיווּת. וְאַמֶּת, הוּא גּוֹף הָאֵילָן. וּמִשֵּׁם יוֹצְאִים
עֲנָפִים. וְעַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא אֶל הָאֵילָן, כִּי
אִם מִי שֵׁישׁ בּוֹ מְדוּת הִלְלוֹ הַנַּ"ל.

וְאֵלוֹ הַפֶּת הַנַּ"ל הָיָה בֵּינֵיהֶם אֶחָדוֹת גְּדוֹל
מְאֹד, וְלֹא רָצוּ לְהִתְפָּרֵד זֶה מִזֶּה שֶׁקִּצְצָתֶם יִלְכוּ
אֶל הָאֵילָן וְקִצְצָתֶם יִשְׁאַרוּ. כִּי לֹא הָיוּ כָּלָם
רְאוּיִים לָבוֹא אֶל הָאֵילָן, כִּי לֹא נִמְצָא בֵּינֵיהֶם
כִּי אִם קִצְצָתֶם שֶׁהָיוּ בָּהֶם מְדוּת הַנַּ"ל. אֲבָל
הַשָּׂאֵר לֹא הָיוּ בָּהֶם אֵלוֹ הַמְדוּת.

וְעַל כֵּן נִתְעַפְּבוּ כָּלָם, עַד שֶׁיְהִיוּ יִגְעִים וְטוֹרְחִים
שָׂאֵר אֲנָשִׁי הַפֶּת הַנַּ"ל, עַד שֶׁיְהִיוּ בָּהֶם גַּם־כֵּן
הַמְדוּת הַנַּ"ל. כִּדִּי שֶׁיְהִיוּ כָּלָם רְאוּיִים לָבוֹא אֶל
הָאֵילָן.

וְכֵן עָשׂוּ. וַיִּגְעוּ וְטוֹרְחוּ עַד שֶׁבָּאוּ כָּלָם לְאֵלוֹ
הַמְדוּת הַנַּ"ל. וְאִזִּי, כִּשְׁבָּאוּ כָּלָם לְאֵלוֹ הַמְדוּת
הַנַּ"ל, אִזִּי בָּאוּ כָּלָם עַל דַּעַת אַחַת, וְהִסְכִּימוּ
כָּלָם עַל דֶּרֶךְ אַחַת לַיְלֶךְ בְּאוֹתוֹ דֶּרֶךְ אֶל הָאֵילָן
הַנַּ"ל, וְהִלְכוּ כָּלָם.

וְהִלְכוּ אִיזָה זְמַן עַד שֶׁהָיוּ רוֹאִים (מֵרְחוֹק) אֶת
הָאֵילָן. וְהִסְתַּכְּלוּ וְרָאוּ, וְהִנֵּה אֵין הָאֵילָן עוֹמֵד

בְּמָקוֹם כָּלָל. כִּי אֵין לָאֵילָן מָקוֹם כָּלָל. וּמֵאַחַר
שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם, אֵיךְ אֶפְשָׁר לָבוֹא אֵלָיו?

וְאִנִּי (הֵינּוּ זֶה הַהוֹקֵיר) הִיִּיתִי גַם־כֵּן שֵׁם עִמָּהֶם.
וְאַמְרֵתִי לָהֶם: אֲנִי יָכוֹל לְהִבִּיא אֶתְכֶם אֶל
הָאֵילָן. כִּי זֶה הָאֵילָן אֵין לוֹ מָקוֹם כָּלָל, כִּי הוּא
לְמַעַלָּה מֵהַמָּקוֹם לְגַמְרִי, וּבְחִינַת מְעַט מַחֲזִיק
אֶת הַמְרָבָה הוּא עֵדִין בְּמָקוֹם. כִּי עַל כָּל פָּנִים
יֵשׁ לוֹ מָקוֹם מְעַט רַק שֶׁהוּא מְעַט מַחֲזִיק אֶת
הַמְרָבָה. אֲבָל עֵדִין יֵשׁ לוֹ מָקוֹם מְעַט עַל כָּל
פָּנִים, וּבְחִינַת מְעַט מַחֲזִיק אֶת

הַמְרָבָה שֵׁישׁ לִי, (הֵינּוּ לְבַעַל הַחֲטוּטְרוֹת) הִיא
בְּחִינַת סוֹף הַמָּקוֹם לְגַמְרִי, שֶׁמִּשָּׁם וּלְמַעַלָּה
אֵין מָקוֹם כָּלָל. עַל כֵּן אֲנִי יָכוֹל לִשְׂאֵא אֶת כָּלְכֶם
אֶל הָאֵילָן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מֵהַמָּקוֹם לְגַמְרִי.

(כִּי זֶה בַּעַל הַחֲטוּטְרוֹת הוּא כְּמוֹ בְּחִינַת מְמַצֵּעַ בֵּין
הַמָּקוֹם וּבֵין לְמַעַלָּה מִן הַמָּקוֹם לְגַמְרִי. כִּי יֵשׁ לוֹ בְּחִינָה
עֲלִיוֹנָה שֶׁל בְּחִינַת מְעַט מַחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה, שֶׁהִיא
בְּחִינַת סוֹף הַמָּקוֹם מִמֶּשׁ, שֶׁמִּשָּׁם וְהִלָּאָה אֵין נִמְצָא תַּבַּת
מָקוֹם כָּלָל. כִּי מִשָּׁם וּלְמַעַלָּה הִיא בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִן
הַמָּקוֹם לְגַמְרִי. וְעַל כֵּן הוּא יָכוֹל לִשְׂאֵא אוֹתָם מִתּוֹךְ
הַמָּקוֹם, לְבְּחִינַת לְמַעַלָּה מִן הַמָּקוֹם. וְהִבִּין) וְלִקְחֹתִי

אוֹתָם, וְנִשְׂאֵתִי אוֹתָם לְשֵׁם אֶל הָאֵילָן הַנַּ"ל.
נִמְצָא שֵׁישׁ לִי הַסִּפְמָה מֵהַנַּ"ל, שֵׁישׁ לִי בְּחִינָה
עֲלִיוֹנָה שֶׁל מְעַט מַחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה. (בְּשִׁבִיל זֶה
הָיָה נִדְמָה כְּבַעַל חֲטוּטְרוֹת, כִּי הוּא נוֹשֵׂא עָלָיו הַרְבֵּה, כִּי
הוּא בְּחִינַת מוֹעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה כְּנ"ל) וְעַתָּה אֲנִי
נוֹתֵן לְכֶם זֹאת בְּמִתְנָה שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנִי.

וְנַעֲשֵׂה שָׁם שְׂמִחָה גְּדוֹלָה וְחִדּוּה רַבָּה מְאֹד.

שאלות לחידודא

בחן 38 אר:

מעשה י"ג משבעה בעטלערס (12)

ד. האם חכו שכולם יתקנו את המידות הנ"ל, והאם

בסוף ידעו באיזה צד האילן?

לא חכו לכולם ולא ידעו לאיזה צד האילן

חכו לכולם ולא ידעו לאיזה צד האילן

חכו לכולם, ובאו כולם על דעת אחד באיזה

צד נמצא האילן

ה. איזה בחינה של מועט מחזיק את המרובה יש

לבעטלער?

כי הוא יכול להביא את כולם לאותו האילן

כי הוא יכול להוליך את העני הגדול

כי יש לו חתיכת מדינה שמוציאה פירות

הרבה

ו. האם למדת את המעשה השבוע?

כן

לא

חלק

א. האם נמצא אילן כזה שכל החיות יתרוצו לשכון

בצל האילן ועל ענפיו ישכנו כל הציפורים?

נמצא אילן שחוץ מהאריה כולם ישכנו בצילו

נמצא כזה אילן

חלק אמרו שנמצא, וחלק אמרו שלא.

ב. לאיזה צד הולכים לאותו אילן?

חלק אמרו לצד מזרח וחלק אמרו לצד מערב

כולם אמרו לצד מערב

כולם אמרו לצד מזרח

ג. מי יכול לבוא לאותו האילן?

מי שיש לו אמונה ויראה

מי שיש לו עניויות ואמת

מי שיש לו אמונה, יראה, עניויות, ואמת

בעומק המעשה

במה פעמים מספר רבינו בספורי מעשיות על "אילן" ?

במה פעמים מוזכר בסיפורי מעשיות "אילן" ?

איזה קשר יש בין מה שלמדנו השבוע במעשה, לפרשת השבוע וארא ?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

נתקבלו דברי אלו שהתפארו ? דברי כולם נתקבלו חוץ מהראשון

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה שמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com